

Inleiding :

De 19 daagse Mystieke Lotus rondreis toont Thailand als een boeiend geheel van schitterende pagodes en primitieve bergvolkerenculturen. Thailand is tropisch, begrensd door Birma, Laos, Cambodja en Maleisië. En is met zijn 514 000 km² ongeveer zo groot als Frankrijk. Van noord naar zuid meet het 1650km, van west naar oost 800km. Is opgedeeld in 73 provincies. In het begin van de 20ste eeuw bezat het zo'n 7 miljoen, maar nu al bijna 60 miljoen inwoners, waarvan 700 000 vluchtelingen.

De tour gaat van start in de Hoofdstad BANGKOK, even langs Kanchanaburi, verder naar de oude hoofdstad Ayutthaya, noordwaarts naar de eerste Thaise hoofdstad : Sukhothai, Nan, en Lampang destijds : Khmer en Lanna hoofdsteden tot in Chaing Mai. Verder doorheen de provincies Pai en Mae Hong Son, Birmaanse grensgebieden met een mozaïk aan etnische variëteiten. Tenslotte sluit een luxueus verblijf aan het tropische strand van Cha-Am deze fascinerende rondreis af.

Dag 1 :

Bangkok, stad in het water. Is de afgelopen 40 jaar gegroeid van 500 000 inwoners tot een metropool met meer dan 8 miljoen inwoners. Het is niet langer de stad van de honderden klongs en de houten huizen. De grote rivier, dwars door Bangkok, **heet Mae Nam Chao Praya**. Op de rivier ziet U vele soorten boten.

25 jaar geleden telde het hoogste gebouw in Bangkok slecht 5 verdiepingen. Over dag is het een drukte van je welste op de wegen, je mag rekenen op bijna stilstaan verkeer. Bangkok bij avond heeft meer te bieden dan alleen pikant amusement.

In het Paradise Restaurant is men gespecialiseerd in Thaise klassieke dansen en Thaise keuken uiteraard.

Dag 2 :

Met de longtail boten varen we de rivier op, op zoek naar de eerste tempels. De thais koken thuis nooit. Zorvuldig bereid eten is er dan ook in overvloed te vinden in kleine kraampjes langs de weg.

Wij bezoeken **de Grand Palace**. Het symbolische hart van de hoofdstad. De vroegste paleisgebouwen dateren van 1782 opgericht door RAMA I. Het Paleis vertoont een fascinerend mengsel van bouwstijlen, van zuiver Thais tot Victoriaans en Italiaanse renaissance. **Yaksha wachters**. De **Phra Sri Ratanna Chedi**. De **Wat Phra Keo**, tempel van de Smaragden Boeddha, is omgeven door een kloostergang, **Phra Debidorn**, **Hor Kanthararasdr**.

De Smaragden Boeddha zelf, slechts 75cm groot gemaakt van groene jaspis en getooid met zijn kostuum voor het regenseizoen. Het **Paleis van de Koning - Boromabiman Hall**, nog alleen gebruikt bij bijzondere staatsgelegenheden. **Cakri - Mahaprasad hall** gebouwd door Rama V van 1868 tot 1910. **Amarindra Vinichai hall**. Mozaïken worden om de 20 à 25 jaar vernieuwd, men is dan ook steeds aan het werk.

Verder rivier opwaarts naar het Oriental hotel theater, voor de lunch.

Daarna bezoeken we het absurd drukke **Chinatown**. Het gebied staat bekend als **Sampeng**. Ozon concentraties worden niet gemeten, of moet men spreken van gasconcentraties. De smalle straten zijn volgepropt met winkels en kramen met exotische mengsels aan koopwaar. Het hele gebied is doortrokken van een jachtige sfeer van commerciële activiteiten. Er zijn ook een paar Chinese tempels verstoppt, hier de **Wat Leng Noi Yi**. Met diverse chinese godheden en Boeddha's. Verder een bezoek aan de tempel van de dagenraad : de Wat Arun. Een 86m hoge prang met vier kleinere hoek prangs die de 4 oceanen voorstellen.

De **Wat Arun** is versierd met ingelegd veelkleurig porselein dat de stralen van de ochtendzonn opvangt. Binnen de muren van de tempel mag niets worden gedood, zelfs geen vlieg. En katten maken daar handig gebruik van. 4 zulke paviljoenen stellen de vier winden voor.

Dag 3 :

We verlaten de hoofdstad richting **Kanchanaburi**. Eerst stoppen we aan het **Dok Rak** oorlogskerkhof. Vele Australiers, Engelsen en Nederlanders vonden hier hun laatste rustplaats na gewerkt te hebben in Japans krijgsgevangenschap aan de beruchte Birmaspoorweg. En ook nog even verder een Chinees kerkhof.

De Eastern & Oriental Express was er niet voor ons. Wij vertrokken voor een uurtje over de dodenspoorweg met iets minder luxe. Er is van de dodenspoorweg nog zo'n 100 km op Thaise bodem terug te vinden.

De **Kwai rivier**. Zonder het te weten reden we eveneens over de legendarische brug over de Kwai. Bekend van de vereeuwigde film klassieker "Bridge over the River Kwai". Alleen de stukken met bogen zijn nog origineel. Met longtail boten voeren we verder op de Kwai. Even verder een bezoek aan een museum, opgetrokken in bamboe, zoals een oorspronkelijk krijgsgevangenen kamp onder de Japanse bezetting. Niet minder dan 16000 krijgsgevangenen uit Engeland, Australië, Hollandse kolonies en Amerika en 49000 dwangarbeiders uit India, Maleisië, Singapore, Birma en Thailand lieten er het leven door tropische ziektes, hard werken, ondervoeding en mishandeling door de soldaten van het japans leger.

Dag 4 :

In **Ayutthaya** brengen we een bezoek aan het **Wat Yai Chai Mongkol klooster**. De Boedistische monikken chanten meermaals per dag in de Uposatha Hall. De vrouwelijke monikken, Medsi's eigenlijk moeder weduwen doen dat apart.²⁹The great chedi Chaya Mongkol. De Beelden rijen zijn giften van mensen, monikken gebruiken ze voor meditatie?

Dicht bij de rivieroever is de **Wat Phanan Choeng** gebouwd nog voor de stichting van Ayutthaya. Ayutthaya zelf was hoofdstad van Thailand tussen 1350 en 1767. De tempel herbergt een groot beeld van de Boeddha in zittende houding. Maar de geesten zijn even belangrijk. In de gouden gids staan zelfs geestes dokters.

We wippen even binnen in het **Tham Krabok klooster** voor ontwenning van drugverslaafden.⁴¹De Amerikaanse monik tevens oud-vietnam veteraanse was heel overtuigend.⁴²Maar eigenlijk werden bergstammen gehersenspoeld om in Laos en Vietnam tegen het communisme te worden ingezet als geurillia strijder. Hun vrouwen waren kennelijk meegekomen. En dat zorgt uiteraard voor wat nakomelingen.

De **Wat Phra Boeddha Badh** is één van de 4 koninklijke tempels. Wat duidelijk is aangegeven. De tempel herbergt een grote voetafdruk van Boeddha. In 1606 ontdekt door een jager die een gat zag waarin water stond. Het is een echte bedevaartsplaats. De klokken worden geluid in repect voor Boeddha.

In **Lopburi** ten noorden van Ayutthaya betreden we voorzichtig de **Wat Phra Kam**. Een ruïne tempel waar de weg omheen gaat. Bomen hebben er bezit van genomen en er huizen honderden apen. Niets of niemand was veilig, toch maar goed op onze spullen letten. Over de spoorweg bevindt zich een klassiek monument uit de Khmer-tijd: de **Phra Prang Sam Yod** uit de 13de eeuw met 3 prangs. De boeren wachten nog steeds op het begin van het echte regenseizoen. Nog maar eens wegenwerken.

Dag 5 :

In **Sukhothai** de eerste Thaise hoofdstad gesticht in de eerste helft van de 13de eeuw, bezoeken we het historisch park. Het is verreweg de belangrijkste historische plaats in Thailand. Binnen het goed onderhouden park met een oppervlakte van 70 km², bevinden zich een groot aantal monumenten. Wij namen er wel de fiets voor. **Wat Si Chum** is een vierkante Mondop, waarin zich een reusachtig met stuc bedekt bakstenen boeddhabeeld bevindt in de houding van de overwinning op de Mara. **Wat Mae Chon**. **Wat Son-Khao**. De **Elephant Chedi**. Maar ook de eerste koning van Sukhotai word er vereerd. Maar het hoogtepunt is wel de **Wat Mahathat** : het grootste tempel complex gedomineerd door chedi's, stoepa's en prangs. We sluiten het bezoek af met de **Wat Si Sawai** met 3 karakteristieke prangs in Khmer stijl. De bouw gaat terug tot einde 12 de eeuw.

We moeten dringend verder, naar Nan, richting Laos (westwaarts)

Onderweg bezoeken we even een lokale markt. Alles gaat in plastic zakjes. Naar onze maatstaven woont de Thai primitief. Maar allen hebben ze TV en zijn gelukkig. Ze kennen geen stress.

In **Nan** doen we nog wat inkopen op de lokale markt

Dag 6 :

Een dik uurtje rijden over smalle kronkel wegen 'tegen onverantwoorde snelheid' brengt ons aan de start van een onvergetelijke ervaring. Er rest ons nog een voettocht van 30 minuten om tot het bronzentijdperk terug te keren.

Wij ontmoeten dan een zeer primitief bergvolk : de **Mabri's**. Eeuwenlang kennen deze "**Yellow leaf People**" verscholen in bamboebossen een onveranderd en zwervend bestaan. Ze werden voor het eerst waargenomen in 1850. Maar herontdekt door een wetenschappelijke expeditie in 1960. Dit nomaden volk bestaat nog slechts uit een 200 tal, waarvan een 100 hier tegen Nan en dus ook Laos leven. Hun taal bestaat slechts uit 300 woorden. Ze leven met een 5 à 7 families samen. En van vrouw veranderen kan 3 à 4 maal in een mensen leven. Het is nog een zuiver ras, met veel kindersterfte. De gemiddelde leeftijd bedraagt 28jaar.

De vrouwen geven 3 jaar lang de borst! Vuur maken ze nog met vuurstenen. Jagen met stenen en vissen met de blote hand. Ze gaan dagelijks op zoek naar wilde vruchten, eetbare wortelsoorten, larven, miereneieren, wilde zwijnen en sommige slangen soorten.)
Ons varkentje - als dienstbetoon - werd ter plaatse gedood, onthaard en eerlijk onder de families verdeeld.

Terug naar Nan, maar de gedachte blijft nog even bij de zeer vriendelijk en lieve Mabri's. De **Wat Phumin**, de bekendste tempel van Nan uit 1596. Binnen is er een reusachtige centrale beeldengroep van 4 boeddhabeelden met het gezicht naar elk van de 4 windstreken. De muren zijn versierd met muurschilderingen van het leven in het oude Nan.

Dag 7 :

19 juni. De start van het echte regenseizoen, festivals en wijding van nieuwe monikken. Buiten **Phrae** bezoeken we "**Ghost City**". Zo genoemd vanwege de speciale vormen die hier door miljoenen jaren van bodemerosie in de rotsformaties ontstaan zijn.

Alle landbouwgrond is van de staat. Elke boer krijgt zo'n 4 hectaren. En mag dit met max. 1 gezin bewerken met 1 waterbuffel. Na de dood van de boer of 3 jaar niet bewerken is het perceel terug eigendom van de staat. Maar voor het uitplanten van de rijst - wat alleen vrouwen werk is - helpen de geboorboerinnen een handje.

De rijst wordt daarvoor eerst van de wachtbedden gehaald. En een kleine 10 minuten later kan men al aan een volgend perceeltje beginnen. Ondertussen krijgen we wat les in de thaise taal. Kao, Kaa, Khao, Khaoo en Khaao betekenen allemaal iets anders. Kinderen doen er 4 jaar over om de taal onder de knie te krijgen.

In **Lampang** maken we een korte stad rondrit met een traditionele koets. Na de lunch bezoek aan **Wat Phra That Lampang Luang** daterende uit de 18de eeuw. De stokken onder de bomen ondersteunen het boedisme. En ook hier is het nog de 19de en moniken wijding.

We houden even halt aan de bocht van de duizend geesten. Het is vooral nodig de geesten goed gestemd te houden. Maar dat er dagelijks accidenten gebeuren, zal U dadelijk duidelijk worden.

In **Lamphun** dan weer bezoeken we de **Wat Phra That Haripunchai**, een tempelcomplex, of wat dacht U, oorspronkelijk in 1044 gesticht. Dit groot ommuurd tempelcomplex wordt beschouwd als het oudste uit de Lanna periode. Maar eerst vogeljes laten vliegen en een wens doen. In het rood-bruine gebouw staat een enorme bronzen gong uit 1860, vermoedelijk de grootste ter wereld. De 51 meter hoge Chedi is gemaakt uit gegraveerde koperen platen verguld met 24 karaats goud. De Thaise bananen zijn wat aan de kleine kant. Op de de zijkant van de centraal gelegen Viharn wordt via muurschilderingen het leven van Boeddha afgebeeld. Hier de opvoeding binnen de paleis muren.

Uiteindelijk bereiken we **Chiang Mai**. Bijna 700km ten noorden van Bangkok. Bijgenaamd "De Roos van het Noorden".

Dag 8 :

Wij bezoeken er de **handwerkateliërs** met de traditionele ambachten. Te beginnen met de Lakkerij. Tussen elke 7 lakbeurten wordt alles opgeschuurd. Houtsnijwerk in eigen maar meer zeldzamer wordende teakhout is er nog best betaalbaar. Maar het maken van papieren zonnenschermen trok toch het meest onze aandacht.

De dames, stonden er voor de dames. Edelstenen en diamant werden er ter plaatse geslepen. Maar dan was het toch weer moeilijk kiezen, voor de dames. De kleine dierentuin buiten was wel gratis.

In de zijde ateliërs, start men met de zijderups.

In de **nightbazar** van Chiang Mai, was het al namaak wat de klok sloeg. Nike, Lacoste, Calvin klein, maar vooral Cartier en LOLEX horloges.

Dag 9 :

S'anderendaags bezoeken we een **orchideën kwekerij**. Verder was er een overdekte vlinderfarm, allé ja, dit zijn natuurlijk schorpioenen. Maar het was echt zoeken naar de vlinders. U ziet ze echt op waargrote. Een zijdevlinder : Attacus Edwardsi, normaal voorkomend in het noorden van Indië.

In de **slangfarm**, waren heel wat meer exemplaren te zien. Maar bij de show met de cobras werd het pas echt nagelen bijten.

Relaxen in het nieuwe Royal Ping Garden Resort hotel te **Mae Taeng** viel letterlijk in het water. De ganse namiddag regen.

Dag 10 :

Richting Birma, of Mae Hong Son wachten ons de maagdelijke berglandschappen en ongeschonden bergdorpen.

Ja, t's t'regenseizoen. 1275 bochten zullen we deze dag moeten verwerken. Teakbomen mogen eigenlijk niet meer worden gekapt. Geen koe, maar een zeeboe, met een vet bult afkomstig uit Pakistan. En de waterbuffel, het werkpaard van het noorden.

In **Pai** is het maar stilletjes buiten de markt. Toch al een vleugje van de bergvolkeren te zien, Lisu's.

Het parkoer is niet zonder risico. Even picknicken voor we de **grot van Lod** bezoeken. Maar Chico een gibonaap gehouden als huisdier luste ook wel een banaantje.

Als de waterstand het toelaat kan deze mooiste grot van Thailand worden bezocht op kleine vloten. Er is een rijke afwisseling van stalagmieten, stalag... juist, prachtige rots Gordijnen en het gepiep van vleermuizen. Maar vergeet vooral uw zaklantaarn niet.

Onze eerste echte kennismaking met de bergvolkeren van het noorden : **de Lisu**. Madam, madam 10 bath. De Lisu is een klein volk, dat over ongeveer 80 dorpen verspreid woont. Zo'n 60 jaar geleden migreerden groepen vanuit hun vaderland in Zuid China naar het noorden van Thailand. Ze behoren tot de kleurrijkste onder de stammen. Madam, madam 50 bath.

Van de vrouwen wordt verwacht dat ze hard werken, zich nergens mee bemoeien en niet klagen. Men blijft eigenlijk zondigen tegen het kappen van de teak bomen.

De **black Lahu** zijn afkomstig uit Tibet en vinden we voornamelijk hoog in de bergen. De Black Lahu leven van de verbouwing van maïs, rijst en papaver (opium dus). Later komen we aan in **Mae Hong Son**.

Dag 11 :

Een uurtje rijden vanuit Mae Hong Son met trucks, omdat de wegen met niets anders te berijden zijn, brengt ons bij het volgende avontuur. Het is het gebied van de werkolifant.

Gezeten op de rug van de imposante viervoeter, begint de **tocht door een dichte jungle**.

Een boottochtje op de grensrivier met het Karin gebied brengt de nodige afwisseling.

Veel rust is ons niet gegunt, de ontdekkingsreis moet verder.

Het Karen bergvolk telt volgens officiële opgave ruim 2.7 miljoen personen. Ze leven voornamelijk in de staat Kayin. Waarvoor sinds de jaren 60 de handel in opium en heroïne een belangrijke bron van inkomsten is. De Red karen & padoung zijn hiervan nauw verwante groepen, die bezoeken we straks. Het gebied staat ook onder controle van het leger, geregeld zijn er onlusten met Birma.

Wij bezoeken een dorp van **Pandoung**, met een 20tal gezinnen. De vrouwen worden ook wel giraffevrouwen genoemd, het is niet de nek die langer wordt. Maar de sleutelbeenderen en ribben worden door het tot 10 kg zware gewicht van de koperen spiralen naar beneden gedrukt. De meisjes worden vanaf hun 5 jaar met deze bizarre versiering getooid, en op hun 20ste bezitten ze zo'n 25 ringen. Zelf hebben ze geen idee van het ontstaan van deze gewoonte. Maar de vrouwen genieten grote aanzien en blijven deze foltering ondergaan met de grote waardigheid eigen aan een volk dat fier is op zijn tradities. Meestwaarschijnlijk stamt het gebruik uit de tijd dat de Pandoung te lijden hadden van slavenjacht van andere, grotere volkeren.

De vrouwen dragen ook nog sierlijke enkel- en armrings. Het zijn eigenlijk 3 spiralen, hier redelijk goed te zien. De schoonheidskoningin van 1997. De kinderen kregen tijdens ons bezoek lessen : wiskunde en engels. De weg naar huis was niet zo voor de hand liggend.

Verder in het dorp ook enkele gezinnen van de zeer zeldzame **Kaya** bergstam. Ook hier weer arm en enkel versieringen. Maar vooral de oorversiering is belangrijk. De meeste mannen waren uiteraard aan het werk op de akkers. Slecht 1 gezin van de **Kayo's** leefde eveneens in het dorp, ook olifantenmensen genoemd. Ze zijn herkenbaar aan de zwarte bamboeringen, die zij in dikke pakken rond hun knieën vlechten. In hun lange oorlellen dragen ze eenvoudige, zilveren sieraden.

Moet er nog rijst zijn?

Over ons hotel, aan de rand van de rivier verbleven birmaanse vluchtelingen. Met hun heel hebben en houden. Maar na een dagje regen, en forse stijging van de rivier tot gevogt waren de vluchtelingen tijdelijk gevlucht.

Dag 12 :

Een nieuwe dag, een nieuwe start. Anders dan anders. Wie zegde ook alweer dat het nieuwe fietsjes waren. De fietsen werden dan weer geruild voor wat iets minder nieuwe, afgeleefde paarden. De weg naar de **Red Karen** is nog lang.

Ge kunt ze niet alleen laten. Uiteindelijk bereiken we het Red Karen dorp. En de kinderen waren uiteraard weer in t'scholeke. Een ei en wat rijst, mmmmm lekker. Beterfood koeken kennen ze nog niet.

We kwamen dus voor de Red Karen, een Tibetaans-birmaans volkje. De Karen trouwen wel voor het leven. Een jong getouwd stel trekt normaal wel eerst 2 à 3 jaar in bij de ouders van het meisje, vooraleer ze zelf een huis bouwen. De Karen zijn bekwame zilversmeden, en hun weef- en borduurwerk is prachtig van kwaliteit.

De weg terug was nu wel met 4x4, maar door de regen lag het parkoer er wel wat glibberig bij. Even houden we halt aan **de Namtok Phasua waterval** voor een picknick lunch. Maar dan werd de uiteindelijke start gegeven van de Cameltrofee.

De thee plantages van de **Kwomintang**, gevluchte militairen van het anti-comunistisch nationalistisch leger van Tsjang Kai-sjek, verslagen door Mao tse toeng in 1936. We zitten hier op loofafstand van de Birmaanse grens. De Kwomintang dus.

Maar de Cameltrofee gaat verder, ditmaal wel huiswaards.

Dag 13 :

Bezoek aan de lokale school. Met 40 kinderen per klas waren ze wel : difficult to handel. En de leerkrachten.

Verder bezoeken we de **What Phrahat Doi Kong Mu**, een klooster in birmaanse stijl. Gelegen op een 424m hoge heuvel.

Beneden in het dorp nabij de markt, aan de rand van een meertje. De **Wat Chong Klang** eveneens in birmaanse stijl. Wij vertekken terug naar Chiang Mai. Hier nog Mae Hong Son, de start en landingsbaan is er wel erg kort.

Maar voor een goei 450 Frank vlieg je met Thai airways op een 30 minuten naar Chiang Mai. 275 km ver.

In Chiang Mai bezoeken we de **Wat Phrathat Doi Suthep**. Ongeveer 300 treden leiden u naar de tempel zelf. Door de Naga's gewaakt. De tempel zelf werd in de 16de eeuw gebouwd. Boeddha beeldjes zijn er voor elke dag van de week. Het tweede van links staat er echter te veel. Er zijn buiten de toeristen, altijd mensen die komen bidden en eer bewijzen.

Dag 14 :

Maar wij vliegen verder terug naar Bangkok deze keer. Daar is het uiteraard weer een drukte van jewelste. De hoogste wolkenkrabber in Bangkok is 400m hoog, maar de plannen voor ééntje van 1000m liggen al klaar. Even buiten Bangkok zijn ook zoutwinnings bedrijven te vinden.

En een dikke 2 uur later bezoeken we in **Dammoen Saduak** een authentieke en grote drijvende markt. Hier varen we nog door een aantal klongs om straks de markt te bereiken. Honderden kleine bootjes, voorbewogen door boerenvrouwen, proberen hun bloemen, fruit, groente en allerlei klaargemaakt eten en zoetigheid aan elkaar te verkopen. En zelfs het kookfornuis kan mee in de boot.

De bus brengt ons verder naar **Nakhorn Pathom**, 56km ten zuiden van Bangkok. Er staat de oudste en hoogste Pagode van Thailand : de **Phra Pathom Chedi**. Deze 127 m hoge pagode was er al in de 6de eeuw. Het is het hoogste boeddhistische monument ter wereld. Uiteraard is het een belangrijk bedevaartscentrum.

Genoeg moniken gezien, tijd voor wat rust in het zuidelijke **Cha-am Regent hotel**, een 200 km van Bangkok.

Dag 15 :

Hier de binnen tuin. En als de japaners vertrokken zijn, blijven we nog alleen over en is het er ongelooflijk stil en rustig. Maar buiten de gevaren van zonnebrand, kan je ook nog andere verassingen tegen komen. Men zoekt best niet de schaduw van de palmbomen op.

Dag 16 :

De verveling overvalt ons en we bezoeken het nabijgelegen **Hua Hin**. De oudste badplaats van Thailand. Het stationnetje zou nog als lokatie voor de film : de killing fields , zijn gebruikt. De stationschef was appetrots, en moest zonder pardon op de foto. Op de lokale avondmarkt moest je toch wat meer zoeken om nog lolex horloges te vinden. De Nightbazaar was meer bedoelt voor de lokale bevolking.

***** THE END *****